

Φωνάζει, τρέχει από κοντα
Κ' ή νιά χωριατοπούλα.

Νά, πάλι βρέθηκα ό βοσκός
Τά βώδια νά γυρίση,
Τήν πεισματάρα κοπελλιά
Γιά νά καλοκαρδίση.

Κι' όταν, τής κόρης είδε πώς
Ματώσανε τά πόδια
Στό τρέξιμο, πονεί ό βοσκός
Καί βλαστήμαίε τά βώδια.

5.

Φτέρη στην κόρη μαλακή
Στρώνει νά ξαποστάση,
Κι' άπ' τήν πηγή τής εφερε
Νερό νά ξεδιψάση.

Μ' ένα γιδάκι παίζει ή νιά
Πού γλύφει της τά πόδια
Κι' άπ' τή χαρά της άς χαθούν
Του κόσμου όλα τά βώδια.

Με γέλια σκύδει στού βοσκού
Καί κάτι λέει στάφτι
Κι' όλο του τάζει πώς ξανά
Θά σμιξουν τό ταχύ.

ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ

ΤΑ ΔΙΔΑΧΤΙΚΑ

Κουβέντιασα με κάποιον άνώτερο υπάλληλο του Υπουργείου τής Παιδείας γιά τά διδαχτικά βιβλία που «έγκριθήκανε» φέτος από τήν περίφημη 'Επιτροπή πρὸς έγκρισιν κτλ. που θά μπορούσε κανείς σωστότερα νάν τήν πει «'Επιτροπή που διορίζεται γιά νάποκουτιάνει τά παιδιά και γιά νά ληστεύει τους γονιούς τους».

— Έκατόν είκοσι έξη βιβλία έγκριθήκανε φέτος μόνο γιά τή Δημοτική εκπαίδευση! μου είπε.

— Καί είναι πολλά;

— Πολλά; Νά ξέρεις πώς μόνο δέκα φτάνουνε και περισσεύουνε. Βάλε είκοσι, βάλε πενήντα, ά θέλεις. Μά έκατόν είκοσι έξη! Αυτό πιά περνάει και τή ληστεία!

— Έγκριθήκανε βιβλία και του περιφημου Καλότυχου;

— Καί μπορούσανε νά μὴν έγκριθούνε; Μόνο που έγκριθήκανε ως βιβλία όχι του Α αλλά του Κ Καλότυχου, γιατί ό κ. Καλότυχος είχε τήν τσαμπινιά και φέτος νάν τά υποβάλει στην 'Επιτροπή με άλλο όνομα κι όχι με τό δικό του. Τό ίδιο έκανε και κάποιος άλλος υπάλληλος του Υπουργείου που έγκριθήκανε τά βιβλία του όχι σ' όνομα τό δικό του, μά σ' όνομα του πατέρα του πούναί... μουζικάντης!

— Καί δε θά βρεθεί τρόπος νά σταματήσει αυτό τό κακό;

— Πο! Είσαι βλάκας και νάν τό φανταζέσαι ακόμα πώς άν υπάρχει κανένας τέτιος τρόπος θάν τόν άφίσουνε ποτέ οι ενδιαφερόμενοι νά εφαρμωστεί! Κάθε τόσο έτοιμάζονται νομοσκέδια νά ξεριζώσουν τό κακό αυτό, μά τά νομοσκέδια μένουν πάντα νομοσκέδια γιατί θά σηκωθούν όλ' οι εκδότες, οι βιβλιοκάπηλοι κ' οι παντοδύναμοι προστάτες τους νά μὴν τάφίσουνε νά ψηφιστούν. Μέσα στη γενική σα-

πίλα που κυλιόμαστε ένα θά μάς σώσει και σ' αυτό όλοίσα τραβήξουμε...

— Κι ό σωτήρας μας;

— Νά τον κ' έφτασει! Ο Κυβερνητικός Έλεγχος που θάρθει νά θρονιαστεί πλάι στ' άδερφάκι του, τόν Οικονομικό Έλεγχο! Έχεις άλλη γνώμη ή άφροντία σου;

ΣΤΑΘΗΣ ΔΗΜΑΣ

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Η ΑΛΕΠΟΥ

Μιά άλεπού που είχε περάσει τή ζωή της με κλειψίες Κ' είχε κάμει στον καιρό της κάθε είδος μπιρμπαντιές, Βλέποντας πώς δέν μπορούσε πιά νά ζήση μάρπαγή, 'Αποφάσισε νά κάμη τή δουλειά του δικαστή. Έστησε στο σταυροδρόμι μιά μεγάλη ζυγαριά Κι' έστειλε διαλαλητάδες νά τό σκούζουν στα χωριά. 'Ηρθαν λοιπόν δυ άρκούδες κ' είπε ή μιά στο δικαστή: Πώς παζίνουμε στο δρόμο είδα κάτου ένα τυρί. Τούτη όμως τρέχει άμέσως και τάρπαζει· τί θά γίνει; Δικαιοκρίτη ήρθαμε σε σε γιά δικαιοσύνη. Πήρε ή 'Αλεπού στο χέρι τό τυρί και με τό άλλο Πάίρνει άμέσως και διαβάζει σενα κώντηκα μεγάλο, 'Οτι τό τυρί που βρήκαν νά τους γίνει μοιρασιά. Και τους είπε πώς ό νόμος τό προστάζει καθαρά. Τόκοψε σε δυ κομμάτια ό δικαστής και τό καθένα Είς τά πιάτα τής μπαλάντζας τάπιθώνει. Μά ώμίμενα! Είχε κόψει κατά λάθος λίγο τ'όνα πιδ μεγάλο Και δαγκώνει τό κομμάτι γιά νήρθη σωστό με τάλιο. Και γιά νά τά φέρη ίσα, λίγο έδω και λίγο έκαί, Και νά μὴν τους άδικήση, έφαγε όλο τό τυρί. 'Άλλοι λένε πώς οι άρκούδες φύγανε φαριστημένες Πληρώνοντας τά έξοδα τής δίκτης οι καημένες.

Γ. Σ. ΖΟΥΦΡΕΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΤΥΦΛΟΙ...

Φώς στους στραβούς! Τους τό χαρίζει ό «Σύλλογος πρὸς διάδοσιν κτλ.» του κ. Βικέλα, ό βλογημένος ό σύλλογος που καταπλημμύρισε άπ' άκρη σ' άκρη τή Ρωμισόνη με τά κεραμιδόχρωμα βιβλιαράκια του, ό Σύλλογος που χάρισε ίσαμε τώρα τόσα προεδριλίκια στον κ. Βικέλα, τόσα γραμματικιλίκια στον κ. Δροσίνη και τόσα καραγκιοζιλίκια στον τόπο μας— ό Σύλλογος, μαθές, ό παντοδύναμος που κατά τό δρόμο τής... ρεκλάμας που τραβάει θά προσκληθεί καμιά μέρα νά κυβερνήσει και τήν 'Ελλάδα.

Ο Σύλλογος λοιπόν αυτός άφου έκαμε τό ένα καλό, νά φροντίσει δηλ. νά δώσει γερά κορμιά στους νεροουλόμεναλους με τή δωρεά του Ρόστοβιτς και Τσανακλή, έρχεται τώρα, συμπληρώνοντας τό έργο του, νά δώσει φώς και στους στραβούς, νάν τους μάθει δηλ. γράμματα. Δόξα και τιμή λοιπό στο Σύλλογό μας.

Μά ό Σύλλογος αυτός, μὴν τό ξεχνάτε, δουλεύει κάτου από ένα σύστημα που λέγεται 'Εκπαιδευτικό μά που τίποτ' άλλο δέν είναι παρά σύστημα αποβλακωτικό άφου άποδείχτηκε πώς μπορείς νάν του παραδώσεις ένα παιδί φορτωμένο έξυπνάδα και νά σου τό γυρίσει ύστερ' από μερικά χρόνια ήλίθιο με περικεφαλαία. Πώς λοιπό με τέτιο σύστημα που

στραβώνει τους άνοιχτομάτηδες θά μπορούσαμε νά δώσουμε φώς στους στραβούς;

Ίσαμε τώρα μακαρίζαμε τους στραβούς που γλυτώνουν από τά γράμματα και τους κουφούς που δέν άκούνε τους πατριωτικούς λόγους. Μά νά που έρχεται ό Σύλλογος του κ. Βικέλα νά κόψει από τους πρώτους τή χαρά— και νάν τό δείτε, θάρθει άφριο νά ξεκουφάνει και τους δεύτερους και νάν τους κάνει κι αυτούς δυστυχείς.

Ο Σύλλογος όμως του κ. Βικέλα μπορεί αξιόλογα νά μάς πει:

— Μπρέ χριστιανόι μου, ένα γιατρικό που βλάφτει τό γερό άθρωπο, γιατρεύει τόν άρρωστο. Παραδέχομαι λοιπόν πώς τό 'Εκπαιδευτικό μας σύστημα άποστραβώνει τους άνοιχτομάτηδες, μά τό παραδέχομαι μόνο και μόνο γιά νά παραδεχτήτε και λόγου σας πώς τό ίδιο σύστημα μπορεί νά δώσει φώς στους στραβούς.

Κ' έτσι θάναι. Οι στραβοί θά γιατρευτούνε με τήν ομοιοπαθητική μέθοδο. Similia similibus. 'Ο,τι άποστραβώνει τους άνοιχτομάτηδες, τό ίδιο θά μπορεί νά ξεστραβώσει τους στραβούς. Νά τί θάμα θά καταφέρει ό Σύλλογος κτλ. που μπορεί νά προστέσει κι αυτό ακόμα τό ροβερό επιχείρημα:

— Ίσια ίσια χρειάζεται τέτιο άποστραβωτικό 'Εκπαιδευτικό σύστημα στην 'Ελλάδα γιά νά μὴ μείνει ποτέ τό σκολειό τω στραβών δίχως μαθητάδες. 'Οσοι στραβώνονται στ' άλλα σκολειά θά πηγαίνουνε σ' αυτό τό σκολειό νά ξεστραβώνονται.

Κόπιασε τώρα ή άφροντία σου νάν τά βάλεις με τέτια λογική. Μονομίζε έξευτελιζέσαι και μεταμορφώνεσαι... σε κεραμιδόχρωμα βιβλίο. Ο Σύλλογος δέν παίζει· όταν ταμπουρωθεί, καθώς του συμβαίνει πάντα, πίσω από τή Λογική γίνεται άνίκητος κ' έχει τό κουράγιο νάν τά βάλει με όλον τόν κόσμο, και με τήν ίδια ακόμα τή Λογική.

Ομπρός λοιπόν, παιδιά, ραταπλάν ή ρεκλάμα! Σκολειό γιά τους στραβούς. 'Αδιόφορο ά δέν κάναμε ακόμα κανένα σκολειό γιά τους άνοιχτομάτηδες, άφου τέτιο ακόμα δέν τόν είδαμε. Τυφλοί τά τ' ότα, τόν τε νούν, τά τ' όμματα... 'Αδιόφορο άν οι ξένοι μάς φωνάζουν πώς χνουόμαστε, ά μάς δείχνουν τήν καταντία μας, άν πασιάζουνε νά ξεθολώσουνε τό θολωμένο μυαλό μας. Τή δουλιά μας έμεις. Ούτ' άκούμε, ούτε βλέπουμε, ούτε νιώθουμε τίποτ' άπ' αυτά. Τυφλοί τά τ' ότα, τόν τε νούν, τά τ' όμματα... Τό Σκολειό γιά τους στραβούς μάς έλειπε. Μά έχει, κοντά στ' άλλα Κράτη, και ή 'Αμερική τέτιο και διευτύεται μάλιστα από έναν άληθινά μεγαλόκαρδο και μυαλωμένο πατριώτη μας, τόν 'Αναγνωστόπουλο. 'Αφου λοιπόν έχει κ' ή 'Αμερική κι άφου, γιά τήν καλή μας τύχη, βρίσκεται δω κι ό 'Αναγνωστόπουλος, γιατί νά μὴν κάνουμε τέτιο σκολειό και μάς;

Νά κάνουμε, μά νά καλέσουμε και τόν 'Αναγνωστόπουλο νά μάς πει άν οι 'Αμερικάνοι κάνανε πρώτα σκολειό γιά τους στραβούς και ύστερα (αυτό τό ύστερα ποτέ δε θάν τό χαρούμε του λόγου μας) σκεφτήκανε νά βρουνε τέτιο άθρωπινό εκπαιδευτικό σύστημα που νά μὴ στραβώνει τους άνοιχτομάτηδες.

Κι ό 'Αναγνωστόπουλος, που σαν έξυπνος άθρωπος θά είδε τί εκπαιδευτικό άποβλάκωμα μάς δέρνει, θά μάς άπαντήσει με τόν περίφημο στίχο του Σοφοκλή:

— Τυφλοί τά τ' ότα, τόν τε νούν, τά τ' όμματα!...

Δ. ΚΙΓΚΙΝΑΤΟΣ